

Mfv.II.10.393/2013/6.szám

A Kúria a dr. Pál Péter ügyvéd által képviselt felperesnek - a ... jogtanácsos által képviselt alperes ellen szolgálati idő kedvezményes számítása iránt a Fővárosi Munkaügyi Bíróságnál 40.M.519/2012. szám alatt megindított és másodfokon a Fővárosi Törvényszék 55.Mf.636.790/2012/4. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 55.Mf.636.790/2012/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 5.000,- Ft (Ötezer forint) felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetéket az állam viseli.

I n d o k o l á s

A munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 1985. október 1-jétől 2004. június 30. napjáig állt hivatásos szolgálati viszonyban az alperes jogelődjével - a ... - pénzügyőr zászlós beosztásban. Hivatásos szolgálati viszonya a Országos Parancsnokának 2199. számú parancsa alapján szűnt meg.

A felperes a 2011. június 4-én kelt kérelme, majd a szolgálati panaszának elutasítását követően 2012. február 3-án előterjesztett, később módosított keresetében 1992.december 1-től 2004. június 30. napjáig kérte a szolgálati idő kedvezményes számítását és ennek alapján 1996. január 1. napjától 2003. december 31. napjáig 6.000,- Ft/hó összegű, a kedvezmény figyelmen kívül hagyásával kiszámított nyugdíja korrigálását, valamint az alperes perköltségben történő marasztalását.

Az alperes a keresetet az igény elévülésére hivatkozással, másrészt érdemben kérte elutasítani.

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság a 40.M.519/2012/7. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokolásában a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (Hszt.) 12. § (1) bekezdése és (2) bekezdése alapján megállapította, hogy a felperes

keresete elévült. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint miután a felperes hivatásos szolgálati viszonya 2004. június 30-án megszűnt, igényét 2007. június 30-áig érvényesíthette volna a szolgálati idő kedvezményes számítása iránt. Mivel a felperes ezen igénye elévült, az erre alapítottan előterjesztett 6.000,- Ft /hó nyugdíjkorrekció iránti kereseti kérelem sem érvényesíthető.

A munkaügyi bíróság megállapította továbbá, hogy amennyiben a szolgálati idő kedvezményes számítása iránti keresetnek helyt adott volna, a nyugdíjkülönbözet iránti kereseti kérelem az alperessel szemben egyébként sem lett volna érvényesíthető.

A felperes fellebbezése alapján eljáró Fővárosi Törvényszék az 55.Mf.636.790/2012/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét annak helyes indokai alapján helybenhagyta.

A felperes a felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a jogerős ítélet „megváltoztatását”, másodlagosan annak az elsőfokú ítéletre is kiterjedő hatályú hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra történő utasítását, továbbá az alperes perköltségben történő marasztalását kérte. Álláspontja szerint az alperes kérelme elbírálásakor eleve hibás jogértelmezést alkalmazott, mert azt kizárólag a Hszt. szabályaira szűkítette le és elévülésre alapítva utasította el, holott a nyugdíj iránti igény nem évül el. 2012. januárjáig az alperes egyidejűleg foglalkoztatói és szolgálati nyugdíj megállapító szerv is volt, ezt követően a 2011. évi CLVXVII. törvény alapján a szolgálati nyugdíj megállapítására a Nyugdíjfolyósító Igazgatóság Fegyveres Nyugellátási Osztálya rendelkezik hatáskörrel.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróságnak a Pp. 3. § (2) bekezdése alapján a felperes keresetét tartalma szerint kellett volna elbírálnia abban az esetben is, ha nem jelöli meg a konkrét jogszabályi helyet.

Hivatkozott a Kúria 2354/2011. számú munkaügyi elvi határozatára is, amely a jelen jogkérdés vonatkozásában szerinte egyértelmű iránymutatást ad és megállapítja, hogy a szolgálati idő érvényesítésénél a Hszt. elévülési szabályai nem, kizárólag a nyugellátási szabályok alkalmazandóak.

A jelen eljárási szabályok alapján az alperes a szolgálati nyugdíj megállapítása körében már csak igazolás kiállítására jogosult, ezért a Nyugdíjfolyósító Igazgatóság Fegyveres Nyugellátási Osztálya felé fordult, amely szerv átiratában közölte, hogy a feltételek fennállása esetén módosítani fogja a 2004-ben megállapított szolgálati járandóságot, azonban perbe nem kívánt lépni. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság a tényállást csak részben tárta fel, ezért abból eleve hibás ténybeli és jogi

következtetést vonhatott le és az irányadó jogszabályi rendelkezéseket is tévesen alkalmazta. A jogerős ítélet ezért tévesen hagyta helyben helyes indokai alapján a munkaügyi bíróság ítéletét.

Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a felperes „felülvizsgálati kérelmének elutasítását” és a felperes perköltségben történő marasztalását kérte.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felperes a felülvizsgálati kérelmében a Pp. 3. § (2) bekezdésének megsértésére hivatkozott és azt állította, hogy az eljáró bíróságok a keresetét nem tartalma szerint bírálták el, azaz nem vették figyelembe, hogy a szolgálati idő kedvezményes számítása iránti igényét a szolgálati nyugdíja alapjául szolgáló hivatásos viszonyban töltött ideje korrekciója miatt terjesztette elő.

A rendelkezésre álló iratok alapján megállapítható, hogy a felperes a szolgálati panaszában és a munkaügyi bíróságon benyújtott keresetében a Hszt. 329.§ (1) bekezdés c) pontjára valamint a 325.§ (2) bekezdésére hivatkozva kizárólag a szolgálati ideje kedvezményes számítását kérte. A keresetét a 2012. május 10-én megtartott első tárgyaláson módosította és 1996. január 1-től 2003. december 31-ig terjedő időszakra havi 6.000 forint nyugdíj különbözet - tartalma szerint kártérítés - megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Ezen kereseti kérelmét azonban a szolgálati panaszában nem terjesztette elő. Keresetét 2012. január 1-jét követően is a munkáltatói jogutóddal szemben érvényesítette. A felperes igényét az eljáró bíróságok ekként megjelölt alperessel szemben bírálták el.

A felperes kereseti kérelmei - a szolgálati idő kedvezményes számítása és a nyugdíj alapjául szolgáló jogszerző idő megállapítása illetve módosítása - egymástól független igények, amelyek érvényesítésére a jogszabályok eltérő eljárási rendet állapítanak meg. A bíróságok pedig a kötött eljárási rendre tekintettel a felperes keresetének csak azon részében dönthettek, amely a megelőző eljárásnak is tárgya volt.

A perben az eljáró bíróságok a szolgálati panasszal érintett körben törvénysértés nélkül vontak le jogkövetkeztetést az igény elévülésére, azt a felperes a szolgálati viszonya megszűnését követően 3 évig érvényesíthette [Hszt. 12.§ (1) bekezdés].

A felperes ezért megalapozatlanul hivatkozott a Kúria 2354/2011.

számú elvi határozatára, mert ezen ügyben a per tárgya közigazgatási határozat felülvizsgálata volt és a felperes az igényét a nyugdíjjogosultság megállapítása céljából terjesztette elő a növendéki idő szolgálati időbe történő beszámítása iránt.

A fentiekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére.

A felperes munkavállalói költségkedvezményére tekintettel a le nem rótt felülvizsgálati eljárást illetéket a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2013. november 20.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Szolnokiné Dr. Csernay Krisztina s.k. előadó bíró, Sipőczné Dr. Tánczos Rita s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

kúriai tisztviselő